

Hamza Minaroli

**copëza
jete**

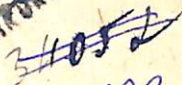

HAMZA MINAROLLI

COPEZA
JETE

(Vjersha)

MINAROLLI SH. B. SH. 111
GJITHORISHTES

13633

N. SH. BOTIMEVE «NAIM FRASHËRI»
TIRANË, 1964

Redaktor: Halil Qendro
Korektore letrare: Neka Turkeshi
Piktore: Dolli Gjinali
Redaktor teknik: Adem Lita

Tirazhi 1000 kopje Format 70x100/32 Stash: 2204-55

Shtyp. N. I. Sh. Shtypshkronjave «MIHAL DURI» — Tiranë

COPEZA JETE

E madhe është jeta, pa an' e pa kufi
Dhe ëndra ka në të, urrejtje, dashuri...
Dh'e vrazhdët është ajo, është det plot me stuhi,
Po prapë është m'e dashur se çdo lloj dashuri.

Un' erdha si të tjerët, dhe pashë kësaj jete
Si lind një dashuri, si ndizet një urrejtje...
Dhe si në ëndërimë gëdhihen kaqë nete
Dhe mblodha, ja kështu, tinguj copzash jete.

KOMBIT TIM

Dhe kur flakës të vërvitën,
Dhe kur shpatat të qëlluan,
As të vran', as të zhuritën,
As të heshtën, as të shtruan.

Se te zemr' e robëtuar,
Zemr' e djegur për liri,
Xix' e shpresë nuk qe shuar,
Ajo ndiste zjarr në gji!

ATDHEUT

Mëngjesi zbardh dhe zgjohem unë
Dhe botën përshëndes,
Por nga kjo botë, i them së pari
Atdheut mirmëngjes!

Gjith' ditën un' jetoj me të
Dhe shpesh në kuvendojmë,
Por fjalët tona janë pa zë
Në zemër gurgullojnë!

Kur nat' e vonë thërret në gjumë
Me botën përshëndetem,
Po me atdhenë s'kam të ndarë,
Dhe fjetur me të mbetem!

KUJTIME LAVDIE

(Në Krujë)

Ngado që hedh vështrimet me mure është
mbështjellë
E muret, nër themele, kan' gurë prej graniti,
Këtu shikoj lavdinë, që fshihet në kështjellë,
Ku Mbreti ynë i Madh shqiponjat vite prijti.

Dhe prap për të mendoj, por syr' i fantazisë
Kam frik' se m'a gabon të gjithë madhësitinë,
(Që ruan kjo kështjellë, për vitet e lavdisë),
Ku burrat si virtute kan' - nderin, trimërinë.

Shikoj edhe Sulltanët tek rrijnë të vrerosur,
Ndigjoj dhe trokn' e kalit që sillet në kështjellë,
Dhe sipër atij kali, ky Mbret' i armatosur,
Më ngroh, me afshn' e tija, në zemrën time thellë.

TETË NËNDORI

Ç'është' kjo drit' e ç'është' ky diell
Që agon në këtë ditë?
Ne jetuam sa ky qiell
Po nuk pamë kaqe dritë!

Ç'është' ky gaz që mbulon dhenë?
Ç'dit' e pritkan Shqipërinë?
Nata fle, por natën s'flejnë
Një grusht trimash për lirinë!

Pse pa gjumë rri hafia?
Malet pse më s'kan qetsi?
Thonë lindi sot Partia,
Që sjell gaz e sjell liri!

NETË ILEGALE

(Kujtimet të shokve ilegalë)

Sa her', o vëllezër, gëdhitë
Netë të tëra pa gjumë,
Se dita ju duhej për pritë,
E puna e madhe qe shumë.

Se bazat që mali kërkonte
Për shokët me plagë që vinin,
Hafija, që rreth ju përgjonte,
Tër' natën pa gjumë ju linin.

Pa depot që hidhnit në erë
Aksionet e shumta, pa numër...
Mjekimet, traktet, korierë...
Nuk donin sy të përgjumur.

Dhe prapë, o nat' ilegale,
S'ju trembe hordhis' me tabore
Ti ritmin tënd nuk e ndale
Dhe vdekjen pse ndeshje çdo ore.

IKËN SHOQET, IKËN !

Ikën, shoqet, ikën
Malit se ç'më vanë,
Ikën dhe s'më pritën,
Rrëmbyen dogranë.

Ikën dhe më lanë
Të rritem dhe ca,
«Je e vogël» më thanë
S'bëkam për dogra.

Dale, moj, më prisni
Pas do t'ju gjurmoj,
Juve, moj më vrisni
Po të mos luftoj!

Dale, moj, më merrni
Nër male, në çetë,
Juve të më therni
Po s'u bësh me fletë!